

UZASADNIENIE

W dniu 21 listopada 2016 roku (data nadania w UP) został wniesiony pozew (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika, przeciwko Zakładowi (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. z siedzibą w W. o zapłatę w postępowaniu upominawczym kwoty 209.668,26 złotych tytułem zaległej faktury VAT nr (...) z dnia 22 marca 2016 roku wraz z odsetkami od dnia 10 kwietnia 2016 roku, a także z kosztami procesu w tym z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew, k. 3-9).

Nakazem zapłaty z dnia 30 listopada 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, X Wydział Gospodarczy orzekł aby pozwana Zakład (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. zapłaciła kwotę 209.668,26 złotych wraz z odsetkami i kosztami postępowania (nakaz zapłaty, k. 64).

W dniu 21 grudnia 2016 roku strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła do tutejszego Sądu sprzeciw od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty z dnia 30 listopada 2016 roku w całości. Dodatkowo pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego. Ponadto strona pozwana z ostrożności procesowej wniosła o zawiadomienie przypozywanej Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. o toczącym się procesie między powódką (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., a pozwaną Zakład (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialności w J. z siedzibą w W. oraz wezwanie przypozywanego do udziału w sprawie (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 68-77).

Strony pozwana w uzasadnieniu zaznaczyła, że przypozywanie Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. jest zasadne z uwagi na to, że strona powodowa wystąpiła przeciwko Spółce pozwanej o zapłatę wyżej określonej kwoty na podstawie zawartej z przypozywaną Spółką umowy o podwykonawstwo z dnia 18 marca 2014 roku. Na podstawie tej umowy strona powodowa stała się stroną umów o podwykonawstwo. Ponadto pozwana Spółka zaprzeczyła wszystkim wyraźnie nie przyznanym okolicznościom, wskazanym w pozwie. Odnosząc się zaś do twierdzeń powódki oświadczyła, że Spółka pozwana rozliczyła ostatecznie dnia 30 marca 2016 przedmiotową umowę z Wykonawcą przez zapłatę należnego przypozywanej wynagrodzenia za wykonanie umowy i nie posiada żadnych środków pieniężnych przeznaczonych na zaspokojenie jakichkolwiek roszczeń pieniężnych z tytułu przedmiotowej Umowy. Dodatkowo podniosła, że wykonawca nigdy nie wyjaśnił, z jakiego powodu nie dokonał zapłaty należnego wynagrodzenia powodowej Spółce. Poza tym wskazała, że pozwana Spółka z powodu braku zapłaty ze strony Wykonawcy dokonywała płatności bezpośrednich za poszczególne prace wykonane przez podwykonawców w ramach realizowanej inwestycji. Podniosła, że Wykonawca nie dokonał wypłaty wynagrodzenia stronie powodowej, jednakże uczynił to w sposób nieuprawniony i nieuzasadniony, ponieważ Zamawiający - pozwana w przedmiotowej sprawie - z dniem 30 marca 2016 roku dokonała ostatecznego rozliczenia inwestycji realizowanej ze środków publicznych. Strona pozwana spełniła zatem ciężący na niej obowiązek zapłaty, a Wykonawca zgodnie z umową otrzymał wynagrodzenie, z którego mógł zaspokoić roszczenia ustanowionych przez siebie podwykonawców. Dodatkowo strona pozwana zauważyła, że zarówno niespełnienie świadczenia przez wykonawcę na rzecz podwykonawcy, jak i spełnienie świadczenia przez zamawiającego na rzecz wykonawcy (w przypadku nie wykonania zapłaty na rzecz podwykonawcy) i żądanie od zamawiającego ponownej zapłaty przez wykonawcę jest zjawiskiem gospodarczo i prawnie szkodliwym.

W piśmie z dnia 17 stycznia 2017 roku Sąd zawiadomił o toczącym się procesie Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., zobowiązując ją do wypowiedzenia się czy przystępuje do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego (k. 154).

W piśmie procesowym z dnia 25 stycznia 2017 roku powódka wskazała, że podtrzymuje wszelkie twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie złożonym w niniejszej sprawie. Równocześnie z ostrożności procesowej, zaprzeczyła twierdzeniom strony pozwanej,

o ile nie zostały przyznane wprost przez stronę powodową. Ustosunkowując się do treści sprzeciwu, Spółka powodowa wniosła o oddalenie zawartych w nim wniosków dowodowych

z uwagi na bezsporność okoliczności faktycznych, które miałyby podlegać udowodnieniu, zaznaczając przy tym, że materia sporu dotyczy kwestii legitymacji biernej strony pozwanej

i podstawy prawnej dochodzonego roszczenia. W związku z tym przeprowadzenie tych dowodów nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i zmierzałyby do przedłużenia postępowania. Ponadto, z uwagi na charakter solidarnej odpowiedzialności strony pozwanej

i Wykonawcy, strona powodowa wskazała, że jako wierzycielowi przysługuje jej swoboda wyboru, co do tego, który z dłużników ma spełnić świadczenie. W związku z tym wniosła, jak na wstępie (k. 156-158).

Dnia 21 lutego 2017 roku do Sądu wpłynęła odpowiedź Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na zawiadomienie o toczącej się sprawie. Spółka poinformowała

o toczącym się wobec niej postępowaniu sanacyjnym oraz wskazała, że wobec tej sytuacji właściwym podmiotem do zawiadomienia o toczącym się procesie oraz ewentualnego przystąpienia do postępowania w charakterze interwenienta ubocznego jest zarządca masy sanacyjnej (k. 165-167).

Pełnomocnik pozwanej pismem z dnia 8 marca 2017 roku wniósł o zawiadomienie

o toczącym się postępowaniu zarządcy sanacyjnego - Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, tj. (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. (k. 188).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka - (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w P. prowadzi działalność gospodarczą i jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Jako przedmiot jej działalności należy wskazać produkcję pozostałych wyrobów z tworzyw sztucznych oraz roboty związane

z budową pozostałych obiektów inżynierii lądowej i wodnej (KRS k. 54).

Pozwana - Zakład (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w J. prowadzi działalność gospodarczą i jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Przedmiotem jej działalności jest obróbka

i usuwanie odpadów innych niż niebezpieczne (KRS k. 58).

Strony postępowania współpracowały ze sobą w ramach umowy o roboty budowlane

z podwykonawcą, której przedmiotem było wykonanie zadania inwestycyjnego „Budowa części biologicznej i mechanicznej (...) J. - bez zespołu kogeneracyjnego. Rozbudowa Zakładu (...)”. Powódka jako podwykonawca zawarła

z Przedsiębiorstwem Budownictwa (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. - Wykonawcą - umowę o roboty budowlane o nr 071/K.077/13.2015 (umowa k. 13).

Powódka zrealizowała zgodnie z postanowieniami zawartej umowy pierwszy etap robót, polegający na dostawie obudowy skrubera oraz wykonaniu innych umówionych prac. Dnia 21 września 2015 roku nastąpił odbiór wyżej

wskazanych robót (protokół częściowego odbioru robót k. 31-32). Strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 104.834,13 złotych brutto generalnemu wykonawcy (faktura k. 30). W związku z opóźnieniem spłaty należności

przez Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., Spółka powodowa wezwała stronę pozwaną - zamawiającego - do zapłaty wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane (wezwanie do zapłaty k. 34 - 35). Strona pozwana uściła wówczas należne powódce wynagrodzenie, zatrzymując kwotę w wysokości

10 % wartości brutto wystawionej faktury na poczet kaucji gwarancyjnej, zgodnie z postanowieniami umowy nr (...)/

K.77/13/2015 zawartej dnia 13 lipca 2015 roku (fakt zapłaty powyższej faktury nie był kwestionowany, umowa §11, pkt. 1, zd. 2).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zrealizowała kolejny etap robót, wykonanych na podstawie umowy nr (...)/K.077/13.2015, co zostało potwierdzone protokołem częściowego odbioru robót budowlanych z dnia 30 listopada 2015 roku (protokół k. 37-38). Strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 733.838,91 złotych brutto, którą obciążyła wykonawcę generalnego (faktura k. 36). Ten jednak nie dokonał zapłaty za wykonanie wyżej wskazanych prac. Z tego względu powódka zwróciła się o zapłatę bezpośrednio do strony pozwanej (wezwanie do zapłaty k. 39). Ta zaakceptowała roszczenie powódki i dokonała zapłaty dochodzonych przez nią płatności, zatrzymując również 10 % wartości brutto wystawionej faktury tytułem umownej kaucji gwarancyjnej, jak wyżej (okoliczność bezsporna).

Powódka zgodnie z postanowieniami umownymi zrealizowała ostatnią część robót. Dnia 10 marca 2016 roku miał miejsce końcowy odbiór robót zleconych stronie powodowej w toku zadania inwestycyjnego „Budowa części biologicznej i mechanicznej (...) J. - bez zespołu kogeneracyjnego. Rozbudowa Zakładu (...)”

(protokół k. 42-43). W związku z tym (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wystawiła Przedsiębiorstwu Budownictwa (...) fakturę VAT o nr (...) na kwotę 209.668,26 złotych brutto (faktura k. 41).

Z powodu braku zapłaty ze strony generalnego wykonawcy, strona powodowa dnia 22 marca 2016 roku wezwała bezpośrednio inwestora, tj. stronę pozwaną do uiszczenia należnego wynagrodzenia za wykonanie umówionych prac we wskazanym fakturą terminie (wezwanie do zapłaty k. 44).

Strona pozwana w piśmie z dnia 5 kwietnia odmówiła zapłaty, podnosząc że umowa w sprawie udzielenia zamówienia publicznego zawarta dnia 18 marca 2014 roku, została całkowicie rozliczona z dniem 31 marca 2016 roku. Pozwana zaznaczyła też, że procedura płatności bezpośrednich na rzecz poszczególnych podwykonawców odbywała się na podstawie pkt 6.17 postanowień umowy z dnia 18 marca 2014 roku (wykonawca musiał przedstawić oświadczenia podwykonawców albo dowody, że wynagrodzenie zostało podwykonawcom zapłacone). Ponadto pozwana uznała, że w związku z tym, iż inwestycja została zrealizowana i środki pieniężne przewidziane na jej realizację zostały wyczerpane, wszelkie roszczenia o zapłatę z tytułu wykonanych robót budowlanych, czy też usług i dostaw, należy kierować do generalnego wykonawcy, tj. do Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. (pismo wyjaśniające k. 46).

W związku z odmową zapłaty wynagrodzenia za wykonanie robót, w wysokości wskazanej w fakturze VAT o nr (...), powódka w piśmie z dnia 28 kwietnia 2016 roku wezwała po raz kolejny Zakład (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością do zapłaty całkowitej kwoty należnego jej wynagrodzenia, w tym kwot zatrzymanych na poczet kaucji gwarancyjnej z opłaconych już w 90 % faktur VAT, tj.

z faktury VAT nr (...)- 10.483,41 złotych brutto oraz z faktury VAT nr (...)- 73.383,89 złotych brutto. Łączna dochodzona wówczas kwota wynosiła 293.535,56 złotych brutto (pismo k. 47).

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, dnia 17 maja 2016 roku, strona pozwana ponownie odmówiła zapłaty, powołując się znów na całkowite rozliczenie przedmiotowej inwestycji oraz brak środków finansowych przeznaczonych na płatności bezpośrednie dla podwykonawców. Co do kwot, zatrzymanych na poczet kaucji gwarancyjnej, strona pozwana podniosła, że ich pomniejszenie było objęte postanowieniami umowy zawartymi w §11 ust. 1 zd. 2 umowy 071/K.077/13/2015 z dnia 13 lipca 2015 roku, a ponadto w dniu 17 grudnia 2015 roku oraz 12 lutego 2016 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wystąpiła do zamawiającego - strony pozwanej o pomniejszenie należności wynikających z powyżej wskazanych faktur. Wobec powyższego oraz szczególnych postanowień umowy nr (...)/K.77/13/2015 zawartej dnia 13 lipca 2015 roku, pozwana uznała, że żądanie przez powódkę zapłaty należności w wysokości 83.867,30 złotych brutto jest nieuprawnione (pismo k. 50-51).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie niespornych twierdzeń stron i wyników postępowania dowodowego przeprowadzonego z dokumentów złożonych przez strony do akt. Co do oceny wartości dowodowej dokumentów należy wskazać, że okoliczności z nich wynikające są spójne i nie wykluczają się. Treść, wiarygodność i moc dowodowa dokumentów nie była przez strony kwestionowana.

Sąd oddalił, zgłoszone przez pełnomocnika strony pozwanej wnioski dowodowe w zakresie zeznań świadków i stron oraz jego wnioski dotyczący zawiadomienia zarządcy sanacyjnego Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) i (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, tj. (...) Spółki akcyjnej, ponieważ uznał, że nie przyczynią się one do ustalenia okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy oraz mogą służyć bezcelowemu przedłużaniu postępowania (protokół k. 194-195).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zasługuje na uwzględnienie. Podstawę roszczeń powódki stanowi przepis art. 647¹ k.c.

W niniejszej sprawie strony łączyła umowa o roboty budowlane z podwykonawcą. Zgodnie z art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Tym przepisem zostały określone obowiązki stron umowy o roboty budowlane, którym podołanie skutkuje właściwym wykonaniem zawartej umowy.

W przedmiotowej sprawie, umowa o roboty budowlane związana jest z profesjonalnym obrotem prawnym, czyli takim, w którym działania podejmują przedsiębiorcy. Strony umowy prowadzą działalność gospodarczą, a przedmiot umowy jest ściśle związany z przedmiotem, wykonywanych przez strony działalności gospodarczych.

Polski ustawodawca do zawarcia umowy o roboty budowlane z podwykonawcą wymaga zgody inwestora oraz formy pisemnej umowy pod rygorem nieważności. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy

z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy.

W myśl art. 647¹ § 5 i 6 k.c. zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę, a odmienne postanowienia umów o roboty budowlane z podwykonawcą są nieważne.

Art. 366 §1 i 2 k.c. stanowi o solidarnej odpowiedzialności dłużników. Zgodnie z jego postanowieniami wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia w całości lub w części od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. Poza tym, aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani.

Przekładając powyższe na stan faktyczny, mający miejsce w niniejszej sprawie, należy stwierdzić, że wykonawca zawarł z podwykonawcą ważną umowę o roboty budowlane. Dnia 9 lipca 2015 roku generalny wykonawca - Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - zgłosił pisemnie (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, jako swojego podwykonawcę inwestorowi- Zakładowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Ta zaś, nie zgłosiła sprzeciwu lub zastrzeżeń we wskazanym przepisami terminie, co do tej umowy. Poza tym

w toku realizacji inwestycji Spółka pozwana dokonywała bezpośrednio na rzecz Spółki powodowej płatności z tytułu rozliczenia części wykonanych przez powódkę robót, zatem

w sposób dorozumiany wyraziła zgodę na zawarcie umowy o roboty budowlane przez wykonawcę z podwykonawcą. 13 lipca 2015 roku Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarła pisemną umowę o roboty budowlane z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością - stroną powodową w sprawie.

Sąd uznał, że strona powodowa wywiązała się ze swojego obowiązku umownego, polegającego na oddaniu przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej. Potwierdzają to Protokoły odbioru robót wykonywanych na podstawie umowy nr (...)/K.077/13/2015, dotyczącej zadania inwestycyjnego pod nazwą „Budowa części biologicznej i mechanicznej (...) J.- bez zespołu kogeneracyjnego. Rozbudowa Zakładu (...)”.

W niniejszej sprawie strona pozwana nie wykazała, ani też nie podniosła aby oddany przez powódkę obiekt posiadał wady, uszkodzenia albo też nie odpowiadał warunkom umowy.

Co do obowiązków strony pozwanej, jako inwestora, wykonała on swój obowiązek odebrania obiektu, objętego przedmiotową umową. Spółka pozwana nie wywiązała się jednak z obowiązku uiszczenia umówionego wynagrodzenia na rzecz powódki, mimo iż strona powodowa wykonała swoje obowiązki umowne, co jest bezsporne.

Obowiązek zapłaty umówionego wynagrodzenia za roboty budowlane należy do inwestora oraz do wykonawcy, którzy w tym zakresie ponoszą odpowiedzialność solidarną. Oznacza to, że podwykonawca ma prawo żądać zapłaty wynagrodzenia zarówno od głównego wykonawcy- Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) z ograniczoną odpowiedzialnością, jak i od inwestora- Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wedle własnego uznania.

Strona pozwana mimo oddania obiektu przez podwykonawcę uchyła się od zapłaty. Powołuje się przy tym na okoliczność rozliczenia z wykonawcą umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego i wyczerpania środków przeznaczonych na zaspokojenie jakichkolwiek roszczeń pieniężnych z tytułu przedmiotowej umowy, uznając przy tym, że generalny wykonawca, otrzymawszy należne mu wynagrodzenie mógł zaspokoić roszczenia ustanowionych przez siebie podwykonawców. Ponadto wyjaśniła, że dochowała należytej staranności poprzez zawarcie w umowie z wykonawcą w dniu 18 marca 2014 roku postanowień, dotyczących rozliczeń z tytułu wykonanych usług na rzecz wykonawcy i podwykonawców.

Przytoczone przez pozwaną okoliczności nie stanowią podstawy uchylenia się strony pozwanej od odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia stronie powodowej, za wykonane przez nią roboty budowlane. Należy zaznaczyć, że treść zawieranych umów pomiędzy generalnym wykonawcą, a inwestorem nie może mieć wpływu na przyznane podwykonawcy ustawą uprawnienie wyboru sposobu dochodzenia należnego wynagrodzenia z tytułu wykonania robót budowlanych, ani na zakres przyznanych inwestorowi ustawą obowiązków, w tym dotyczących zapłaty wynagrodzenia.

Art. 647¹ §5 k.c. stanowi o odpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcy za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Podwykonawca może swobodnie, według własnego uznania wybrać jednego z dłużników solidarnych i żądać od niego zaspokojenia świadczenia. Zgodnie z art. 366 k.c. Spółka powodowa, jako wierzyciel w niniejszej sprawie może żądać spełnienia świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna,

a zaspokojenie jej przez któregokolwiek z nich zwalnia w tym zakresie pozostałych. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jako podmiotu mającego spełnić świadczenie na rzecz strony pozwanej jest zatem całkowicie uprawniony. Dodatkowo, podnoszone przez pozwaną okoliczności całkowitego rozliczenia inwestycji oraz braku środków finansowych przeznaczonych na płatności bezpośrednie dla podwykonawców nie mogą stanowić skutecznych przesłanek oddalenia pozwu o zapłatę należności, wynikającej z nieopłaconej faktury VAT, gdyż jak wskazuje §2 art. 366 k.c. dłużnicy - w tym wypadku inwestor oraz generalny wykonawca pozostają solidarnie zobowiązani za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane, wykonane przez podwykonawcę - powódkę, aż do zupełnego zaspokojenia strony pozwanej.

Powódka w przedmiotowej sprawie żąda również od pozwanej zapłacenia odsetek za opóźnienie w płatności kwoty dochodzonej powództwem. Roszczenie to jest uzasadnione na podstawie art. 481 k.c. regulującego kwestię odsetek za opóźnienie. Zgodnie z treścią przywołanego artykułu, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeśli wysokość odsetek nie została zastrzeżona przez strony, zgodnie z §2 art. 481 k.c. należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

W przypadku należności wywodzonej z faktury VAT nr (...) z dnia 22 marca 2016 roku, Sąd poparł stanowisko strony powodowej, że termin płatności wyżej wymienionej faktury VAT upłynął 9 kwietnia 2016 roku, dlatego też odsetki należą się od 10 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty. Ustawą z dnia 9 października o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych zgodnie z którym- jeżeli stronu transakcji handlowej nie przewidział w umowie terminu zapłaty, wierzycielowi bez wezwania przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych po upływie 30 dni liczonych od dnia spełnienia przez niego świadczenia, do dnia zapłaty.

Jednocześnie przepisami tej ustawy dokonano zmiany przepisu art. 359 §2 i 2¹ k.c., którym nadano brzmienie, „jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 3,5 punktów procentowych. Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne)”.

Ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku za wyjątkiem art. 50, 51 i 54, które weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Jednocześnie w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych dodano art. 4a, zgodnie z którym do transakcji handlowych nie stosuje się przepisu 481 §2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks Cywilny.

Powyższe oznacza, iż po dniu 1 stycznia 2016 roku, tj. po dniu wejścia w życie ustawy podstawą orzeczenia o odsetkach ustawowych jest przepis 359 k.c. wobec braku żądania odsetek w wysokości wynikającej z ustawy o terminach płatności w transakcjach handlowych. Stosownie bowiem do przepisu art. 321 k.p.c. sąd nie może wyrokować, co do żądania nieobjętego żądaniem pozwu.

Rozliczenie o kosztach postępowania w niniejszej sprawie nastąpiło na podstawie art. 98 k.p.c. ustanawiającego zasadę odpowiedzialności strony przegrywającej proces, jako tej, która powinna zwrócić poniesione przez stronę wygrywającą niezbędne i celowe koszty postępowania.

W niniejszej sprawie koszty sądowe wyniosły 10.484,00 złotych, na które złożyła się opłata sądowa.

Kwestię wynagrodzenia pełnomocnika reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 poz. 1804ze zm.) § 2 pkt 7 wyżej wskazanego Rozporządzenia określa wynagrodzenie pełnomocnika w niniejszej sprawie w wysokości 10.800,00 złotych. Dodatkowo stronie przysługuje zwrot opłaty skarbowej uiszczony od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych.

Łącznie należne stronie wygrywającej koszty procesu wynoszą 21.301,00 złotych.